

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ECB)

Sagsøgerens påstande

- ECB's afgørelse af 26. november 2019, hvorved ECB meddelte Satabank afslag på indsigt i dens sagsakter, annulleres.
- ECB tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat otte anbringender.

1. Første anbringende om, at ECB ikke tog hensyn til sagsøgerens primære materielle ret til aktindsigt.
2. Andet anbringende om, at ECB's afgørelse er baseret på en uberettiget snæver fortolkning af artikel 32, stk. 1, i forordning (EU) nr. 468/2014 ⁽¹⁾.
3. Tredje anbringende om, at ECB's afgørelse tilsidesatte sagsøgerens ret til en behørigt begrundet afgørelse.
4. Fjerde anbringende om, at sagsøgerens ret til at blive hørt er blevet tilsidesat.
5. Femte anbringende om, at retssikkerhedsprincippet er blevet tilsidesat.
6. Sjette anbringende om, at proportionalitetsprincippet er blevet tilsidesat.
7. Syvende anbringende om, at ECB tilsidesatte princippet om nemo auditur.
8. Ottende anbringende om, at retten til effektive retsmidler i henhold til artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder er blevet tilsidesat.

⁽¹⁾ Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 af 16.4.2014 om fastlæggelse af en ramme for samarbejde inden for Den Fælles Tilsynsmekanisme mellem Den Europæiske Centralbank og de kompetente nationale myndigheder og med de udpegede nationale myndigheder (EUT 2014, L 141, s. 1).

Sag anlagt den 10. februar 2020 — Ascenza Agro og Afrasa mod Kommissionen

(Sag T-77/20)

(2020/C 129/05)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Ascenza Agro, SA (Setúbal, Portugal) og Afrasa, SA (Paterna-Valencia, Spanien) (ved advokaterne K. Van Maldegem og P. Sellar samt solicitor V. McElwee)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling og sagsøgerne gives medhold.
- Den anfægtede retsakt ⁽¹⁾ annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat ni anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af en væsentlig formforskrift, idet sagsøgte ikke overholdt alle de obligatoriske krav, der er fastsat i Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 844/2012⁽²⁾ (artikel 12 og 13), og vedtog den anfægtede retsakt på grundlag af en ufuldstændig risikovurdering. Dette betyder, at den anfægtede retsakt ikke bygger på det fulde retligt påkrævede videnskabelige grundlag.
2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af gennemsigtighedsprincippet i forhold til den første sagsøger, idet den første sagsøger på intet tidspunkt under fornyelsesproceduren modtog nogen indikationer af, at der var betænkeligheder ud over de, der var blevet kommenteret under perioden med offentlig høring eller fremført i Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritets (EFSA) anmodning om supplerende oplysninger i henhold til artikel 13, stk. 3.
3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af en væsentlig formforskrift, idet grundlaget for den anfægtede retsakt udgøres af to EFSA-erklæringer i stedet for en standard EFSA peerevalueringsrapport, og idet den første sagsøger ikke var i stand til at fremlægge videnskabelige kommentarer, som kunne besvare sagsøgtens betænkeligheder.
4. Fjerde anbringende om en tilsidesættelse af forsigtighedsprincippet: Den anfægtede retsakt understøttes af forsigtighedsprincippet, som for stoffet chlorpyrifos-methyl blev anvendt ulovligt, fordi den første sagsøger havde fremlagt et relevant sæt data, som efter at være blevet vurderet viste negative resultater, og derfor fuldt ud opfyldte de krav, der følger af forsigtighedsprincippet. Endvidere kan forsigtighedsprincippet kun finde anvendelse, når en risikovurdering er blevet foretaget og afsluttet. I den foreliggende sag blev risikovurderingen imidlertid ikke fuldført, og forsigtighedsprincippet i sig selv udgjorde grundlaget for risikovurderingens konklusion.
5. Femte anbringende om et åbenbart urigtigt skøn, idet sagsøgte tog en irrelevant faktor i betragtning med henblik på vedtagelsen af den anfægtede retsakt. Sidstnævnte blev vedtaget efter en forskriftsudvalgsprocedure, som krævede et kvalificeret flertal inden for SCoPAFF. På grund af Det Forenede Kongeriges forestående udtræden af EU (herefter »Brexite«) deltog Det Forenede Kongeriges repræsentant ikke i SCoPAFF-mødet den 6. december 2019, og gav i stedet en stemme fuldmagt til Finland. Det Forenede Kongeriges repræsentant deltog ikke, fordi Det Forenede Kongeriges regering i slutningen af august 2019 erklærede en ny politik vedrørende landets deltagelse i møder ved EU's videnskabelige komiteer. Det, at Finland — og i forlængelse deraf sagsøgte — tog hensyn til den Brexit-motiverede politik, betyder, at en irrelevant faktor blev taget i betragtning ved vedtagelsen af den anfægtede retsakt.
6. Sjette anbringende om en tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik: Sagsøgte og EFSA nærede den opfattelse, at chlorpyrifos-methyl kunne fremvise sundhedsmæssige betænkeligheder, og de organiserede derfor et ekspertmøde, efter hvilket den rapporterende medlemsstat blev bedt om at foretage yderligere søgning i litteraturen for at bekræfte disse betænkeligheder. Denne søgning førte til, at der blev truffet afgørelse på grundlag af ikke-overensstemmende studier, og uden at den første sagsøger fik mulighed for at gøre sit synspunkt kendt.
7. Syvende anbringende om at konklusionen vedrørende genotoksicitet retligt set er uholdbar: Sagsøgte nåede til den konklusion, at chlorpyrifos-methyl fremviste et potentiale for genotoksicitet på grundlag af en ulovlig og fejlagtig anvendelse af analogislutningen og weight of evidence-tilgangen.
8. Ottende anbringende om at konklusionen vedrørende udviklingsneurotoksicitet retligt set er uholdbar: Sagsøgte identificerede betænkeligheder vedrørende chlorpyrifos-methyls udviklingsneurotoksicitet på grundlag af en analogislutning mellem stofferne chlorpyrifos-ethyl og organofosfater, på den ene side, og chlorpyrifos-methyl, på den anden side, uden at give nogen indikation af, hvorledes og hvorfor denne analogislutning var videnskabeligt og retligt relevant.

9. Niende anbringende om en tilsidesættelse af reglerne om klassificering som reproduktionstoksisk i kategori 1B: Sagsøgte tilsidesatte de regler, der er fastsat i forordning (EF) 1272/2008 ⁽³⁾, da denne anførte, at en klassificering af chlorpyrifos-methyl som reproduktionstoksisk i kategori 1B kunne være relevant. Denne tilkendegivelse var således baseret på en ulovlig og ikke-underbygget anvendelsen af analogislutningen.

-
- (¹) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/17 af 10.1.2020 om ikke at forny godkendelsen af aktivstoffet chlorpyrifos-methyl, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, og om ændring af bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 (EUT 2020, L 7, s. 11).
- (²) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 844/2012 af 18.9.2012 om fastsættelse af de fornødne bestemmelser til gennemførelse af fornyelsesproceduren for aktivstoffer, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EUT 2012, L 252, s. 26).
- (³) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16.12.2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 (EUT 2008, L 353, s. 1).

Sag anlagt den 12. februar 2020 — AI mod ECDC

(Sag T-79/20)

(2020/C 129/06)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: AI (ved advokaterne L. Levi og A. Champetier)

Sagsøgt: Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen dateret den 5. april 2019, hvorved sagsøgeren fik afslag på ansøgningen om bistand af 10. april 2018, annulleres.
- Om fornødent annulleres afgørelsen dateret den 4. november 2019, hvorved sagsøgeren fik afslag på klagen dateret den 5. juli 2019.
- Sagsøgeren tilkendes økonomisk kompensation, som ex aequo et bono fastsættes til 75 000 EUR.
- Der træffes afgørelse om, at sagsøgerens sagsomkostninger godtgøres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af begrundelsespligten og retten til at blive hørt.
 2. Andet anbringende om et åbenbart urigtigt skøn og en tilsidesættelse af tjenstemandsvedtægtens artikel 24.
 3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af omsorgspligten.
-